

ДЕРЖАВНА СЛУЖБА УКРАЇНИ З НАДЗВИЧАЙНИХ СИТУАЦІЙ

МІНІСТЕРСТВО ОСВІТИ І НАУКИ УКРАЇНИ

НАЦІОНАЛЬНИЙ УНІВЕРСИТЕТ ЦИВІЛЬНОГО ЗАХИСТУ УКРАЇНИ

ФАКУЛЬТЕТ УПРАВЛІННЯ ТА БЕЗПЕКИ НАСЕЛЕННЯ

Кафедра психології діяльності в особливих умовах

**НАУКА В СОЦІОКУЛЬТУРНОМУ
РОЗВИТКУ ЛЮДСТВА: ІСТОРИЧНЕ
СТАНОВЛЕННЯ І СУЧАСНИЙ СТАН**

**Матеріали
Всеукраїнської науково–практичної конференції
молодих вчених**

14 листопада 2024 року

Харків 2024

Наука в соціокультурному розвитку людства: історичне становлення і сучасний стан: Матеріали Всеукраїнської науково–практичної конференції молодих вчених. – Х.: Національний університет цивільного захисту України, 2024. – 314 с.

Збірник містить матеріали Всеукраїнської науково–практичної конференції молодих вчених «Наука в соціокультурному розвитку людства: історичне становлення і сучасний стан», присвячені актуальним проблемам філософських, історичних, культурологічних, педагогічних, політичних, соціологічних наук, пов'язаним з історією та сучасним станом науки. Збірник призначено для студентів, курсантів, аспірантів, викладачів закладів вищої освіти, науковців.

У сучасних умовах наука все більше перетворюється із засобу технічного прогресу, в органічну частину соціального і культурного розвитку, що охоплює не лише ставлення людини до природи, а й її ставлення до інших людей і до самої себе. Тут поєднуються технологічні, культурні та гуманістичні потенції науки.

Наука все більше перетворюється в своєрідний епіцентр культури, дедалі активніше впливає на подальший її розвиток і одночасно є складовою частиною, необхідною передумовою розвитку самої людини.

Наука для людини – лише така гуманістична орієнтація створює основу для оцінки науки з точки зору її впливу на людину, підпорядкування її іманентних цілей загальній меті соціального розвитку, в яких реалізація сутнісних сил людини стає самоціллю. Тому виникає питання не лише про цінності наукової істини, а й про її ціну, причому "точкою відліку" тут знову є людина.

Все це дає підстави зробити висновок про те, що наука, спрямована на розвиток сутнісних сил людини, є феноменом культури. Звідси орієнтир науки на розвиток людини, її творчих здібностей, культури мислення. Наука тим самим є явищем величезного культурного значення, що докорінно змінює всю систему людських зв'язків з природою і людини з людиною.

Складний і взаємозалежний характер сучасного суспільного розвитку обумовлює зміни не лише в змісті, а й у структурі пізнання, виникнення його нових напрямків і рівнів. З'являються особливі напрямки досліджень, які виступають міждисциплінарними, комплексними як за характером, так і за використаними засобами.

УДК 316.77:629.33:504.06

РОЗВИТОК ЕЛЕКТРОМОБІЛІВ ЯК НАУКОВИЙ ПРОРИВ У СОЦІОКУЛЬТУРНОМУ КОНТЕКСТІ

*Кучеренко А.В., Державний біотехнологічний університет
НК – Підгородецька І.Ю., канд.філол.наук, доцент*

Науково–технічний прогрес суттєво змінює сучасний світ, а електромобілі є одним із яскравих прикладів того, як наука впливає на соціокультурний поступ людства. Стрімкий розвиток електротранспорту став можливим завдяки досягненням у галузі енергетики, матеріалознавства та інформаційних технологій. Електромобілі не лише змінюють автомобільну промисловість, а й впливають на соціальну структуру, економіку та екологічну свідомість суспільства. Цей процес має глибоке коріння в історії наукових

відкриттів і технологічної еволюції, а сьогодні він набирає нових обертів завдяки сучасним досягненням.

Важливою віхою на шляху до масового впровадження електромобілів стали відкриття в галузі батарей. Літій-іонні батареї, що мають високу щільність енергії, дозволяють сучасним електромобілям долати великі відстані без додаткової підзарядки. Технології швидкої зарядки сприяють тому, що використання електромобілів стає дедалі зручнішим. Ці наукові досягнення формують новий ландшафт у транспортній сфері, підвищуючи соціальну мобільність та екологічну свідомість.

Наукові дослідження в галузі електродвигунів дозволили створити двигуни з високим коефіцієнтом корисної дії. Завдяки зменшенню споживання енергії та підвищенню ефективності роботи, електромобілі стають більш доступними для широкого загалу, що впливає на структуру транспортних систем та спосіб життя людей у різних соціокультурних середовищах.

Розвиток зарядної інфраструктури та впровадження електромобілів сприяє формуванню нових екологічних стандартів у містах. Зростає попит на більш чисті та безпечні транспортні засоби, що мінімізують вуглецевий слід і допомагають у боротьбі з глобальним потеплінням. Це підвищує рівень екологічної свідомості населення, сприяючи появі нових соціальних норм і культурних пріоритетів.

Наукові досягнення у сфері електромобільного транспорту сприяють формуванню нової державної політики, яка стимулює розвиток галузі. В Україні вже введено низку ініціатив, що передбачають фінансові пільги для покупців електромобілів (скасування мита), спрощення процедури сертифікації, розвиток інфраструктури заряджувальних пристроїв, створення державної програми з електрифікації автомобільного транспорту та динамічного зростання кількості електричних авто на дорогах [1, 21]. Це сприяє підвищенню рівня використання електромобілів та впровадженню екологічно чистих технологій

Розширення мережі електромобільної інфраструктури та популяризація екологічного транспорту позитивно впливають на розвиток місцевої економіки, створюючи нові робочі місця у сферах обслуговування, виробництва та досліджень. Науково обґрунтовані технології зарядки та обслуговування електромобілів стають важливою складовою сучасних міських планів і політики сталого розвитку.

Отже, електромобільність як науковий феномен має потужний соціокультурний вплив на розвиток суспільства. Наука сприяє не лише технічному прогресу, а й змінює спосіб життя, екологічні погляди та соціальні пріоритети економічні моделі та державну політику, що

виводить суспільство на новий рівень екологічної відповідальності й технологічного розвитку.

ЛІТЕРАТУРА

1. Гірін В., Гірін І.В. Сучасний стан електромобільного транспорту та його перспективи в Україні. Гірничий вісник, вип. 102, 2017. 21–25.

УДК 159.9

АГРЕСІЯ ТА АГРЕСИВНІСТЬ ОСОБИСТОСТІ

Ланіна І.Д., студентка

*НК – Гонтаренко Л.О., кандидат психологічних наук, доцент
Національний університет цивільного захисту України*

Агресія та агресивність особистості – це явища, з якими кожен стикався в певний момент свого життя, незалежно від обставин. Важливо зрозуміти, як людина виявляє агресію та наскільки глибоко вкорінена агресивність у її характері. Агресія – це не лише фізичне насильство, вона може проявлятися у словах, діях або навіть емоціях. Відчуття роздратування, гніву чи незадоволення можуть стати початком агресивної поведінки. Це природна реакція на ситуації, коли людина відчуває загрозу або несправедливість.

Агресія проявляється у різних формах і має безліч способів вираження, що робить її складним феноменом, який потребує детального вивчення. Психологи класифікують агресію на кілька основних типів, зокрема пряму і непряму, а також вербальну і фізичну. Пряма агресія характеризується відкритими атаками на конкретний об'єкт, де агресор прямо висловлює свої негативні емоції чи дії. Натомість непряма агресія може бути більш прихованою і складною, виявляючись, наприклад, у формі маніпуляцій, обмови або ненавмисного завдання шкоди. Таке різноманіття форм агресії вказує на те, що вона може мати різні причини та наслідки, що важливо враховувати для її адекватного розуміння і управління в соціальних взаємодіях.

Агресивність можна вважати рисою характеру, яка полягає у схильності до ворожих чи руйнівних дій. Ця риса може бути результатом різних факторів, зокрема генетичних, соціальних чи психологічних. Люди з високим рівнем агресивності можуть виявляти такі тенденції навіть у спокійних ситуаціях, що може призводити до труднощів у взаємодії з оточуючими та впливати на їхнє соціальне життя.

Знання про агресію важливе не лише для психології, а й для соціальних наук, оскільки воно дозволяє глибше зрозуміти механізми, що стоять за людською поведінкою. Це знання допомагає нам розкрити причини, чому певні конфлікти виникають, а також розробити ефективні